

Det betyder selvfølgelig ikke, at der ikke kan justeres på det her. Der skal være plads til justeringer f.eks. imellem de 3 udvalg, og jeg tror, det var den konservative ordfører, fru Anne Birgitte Lundholt, der nævnte underskoven af underudvalg, som man allerede kan se er på vej op f.eks. i Nordenudvalget, dér skal vi i hvert fald have mulighed for at diskutere, om der skal være ét eller flere eller måske mange af de udvalg.

Endelig vil jeg gerne over for ministeren kvittere for den rapport, der er kommet, som hedder Nordisk samarbejde under nye vilkår. Det er et godt værktøj i en oversigtlig form, som alle, der beskæftiger sig med det her arbejde, har glæde af.

Aage Brusgaard (FP):

Det, vi diskuterer her, er jo en redegørelse om Nordisk Råd, og derfor vil jeg rent faktisk tage udgangspunkt i selve redegørelsen. På side 1 står der: »Kernen i samarbejdet er det daglige, nære og praktiske samarbejde til gavn for borgerne i de nordiske lande med udgangspunkt i et historisk og kulturelt fællesskab. Denne kerne skal vi værne om.«

Jeg tror nu nok, hvis vi sådan gik ud og spurgte befolkningen om dette nære og praktiske samarbejde, at de så egentlig fik svært ved at svare på, hvad den enkelte borger har ud af dette samarbejde. Hvis vi spørger befolkningen, hvad gavn, eller hvad indflydelse Nordisk Råd har haft, så får vi altid det samme svar: Jamen det var jo Nordisk Råd, der sørgede for, at vi fik fælles pas. Det er også rigtigt, men det tror jeg altså godt man kunne have fundet ud af, uden at vi havde haft Nordisk Råd. Det kunne en 2-3 udenrigsministre nok have sat sig sammen om og så fundet ud af sammen med en 3-4 justitsministre. Større problem var det jo altså ikke.

Jeg er også sikker på, at hvis det kom til en folkeafstemning om, hvorvidt Nordisk Råd skulle bestå eller nedlægges, ville der også blive flertal for, at det skulle nedlægges.

Der står nederst på side 1: »Vi oplever en stigende interesse ude i verden for nordisk samarbejde« og så videre. Jeg tror nok, at det, man er mest interesseret i ude i verden, vel nærmest er den nære verden. Det er egentlig at få støtte fra Nordisk Råds lande, og det er jo også en saglig ting. Hvem vil ikke gerne have penge? Men jeg tror også, at de, der ligesom vil prøve at få gode ideer fra Nordisk Råd ... det samarbejde sker mest på regeringsplan, det er ikke så meget de

folkelige fester, vi har. Det kan de såmænd nok få nok af uden at skele hertil.

På side 2 står der: »Man kan med en vis ret sige, at det nordiske samarbejde i 80'erne« – det er altså mange, mange år siden – »var kommet til et punkt, hvor det var svært at komme videre.« Vi står altså i 1996 nu. »Vi havde nået et slags mætningspunkt. Ændringerne i Europa efter 1989 skabte grundlaget for en ny udvikling.«

Nu her i 1996 er det altså gået op for regeringen, at allerede i 1980'erne var man møt af det her, og det er faktisk det, Fremskridtspartiet har sagt hvert eneste år, vi har haft redegørelsen her. Det, vi har sagt siden 1980'erne, er altså også gået op for regeringen, så der er da fremskridt, og tillykke med det!

På side 4 står der så om budgettet: »Budgettets indhold afspejler den politiske prioritering i samarbejdet. Budgettets størrelse afspejler det nødvendige politiske kompromis.« Det fællesnordiske budget for 1997 er på 687 mio. kr., og det er så en besparelse i forhold til budgettet.

Nu må vi jo ikke glemme, at de 687 mio. kr. her jo bare er en del. Fru Marianne Jelveds og mine flyvebilletter, spisning og rødvin osv. er altså ikke med her og velsagtens heller ikke den stab af embedsmænd, der skal være med, hver gang der er et selskabeligt samvær i Nordisk Råd. Så der er ingen tvivl om – ja, jeg vil da vurdere, at vi i hvert fald har oversteget milliarder. Og de kunne jo nok have været brugt bedre på at afhjælpe ventelister på sygehuse osv.

Så kommer vi om til »nordisk nytte« på side 5. Der står søreme, at der var nedsat en arbejdsgruppe til at kigge på alle vores institutioner, 47 institutioner er der under Nordisk Råd. Man har så fundet ud af, at de 8 skal nedlægges helt, og de 5 andre skal sammenlægges. Man kunne jo stille sig selv det spørgsmål: Der har altså været 13 af dem her, der har været overflødige. Har de været det i 5 år, eller har de været det i 20 år?

Hvis man i hvert fald lidt mere seriøst havde taget hensyn til det, Fremskridtspartiet har sagt her år efter år, så er der ingen tvivl om, at vi ville have fået besparelser i millionklassen. Man har jo så også indrømmet, at det allerede var i 1980'erne, at det gik galt, og så her en 10-15 år efter begynder man så at reagere. Det siger lidt om, hvor sejt samarbejdet egentlig er i sådan et råd, og det er trods alt kun 5 lande. Vi er også med i et andet samarbejde, hvor der er flere lande med, hvor det tager endnu længere tid, når vi skal finde besparelser. Det er der ingen tvivl om.